

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členov senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a Mgr. Petra Melichera v právnej veci žalobcu: **P. M.**, bytom D., H. S., *zastúpeného advokátom JUDr. P.Š., AK so sídlom v B., Š.* proti žalovanému: **Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky**, so sídlom v Banskej Bystrici, Nová 13, Oddelenie daňového konania Trenčín, Trenčín, K dolnej stanici 22, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutí žalovaného č. I/226/17020-46713/2009/990565-r zo dňa 24. apríla 2009, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne, č. k. 13S/82/2009-62 zo dňa 01. júna 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne, č. k. 13S/82/2009-62 zo dňa 01. júna 2010 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Trenčíne napadnutým rozsudkom č. k. 13S/82/2009-62 zo dňa 01. júna 2010 zamietol žalobu žalobcu podľa ustanovenia § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti a následného zrušenia rozhodnutí

žalovaného č. I/226/17020-46713/2009/990565-r zo dňa 24. apríla 2009, ktorým potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Trenčín - dodatočný platobný výmer č. 645/230/80606/08/Čapa zo dňa 19. septembra 2008 o vyrubení dane z pridanej hodnoty žalobcovi za zdaňovacie obdobie marec 2002 zo zisteného rozdielu dane v sume 9.147,41 Euro a zároveň žalobcovi nepriznal náhradu trov konania.

Krajský súd poukázal na to, že žalobca nepreukázal, že zdaniteľné obchody boli v kontrolovanom mesiaci marec 2002 reálne uskutočnené práve dodávateľmi uvedenými na faktúrach (spoločnosťami M., s. r. o., a N., spol. s r. o.) a že nesplnil a nepreukázal podmienky, ktoré zákonodarca požaduje, aby platiteľ dane z pridanej hodnoty, ktorý si nárok na odpočet dane z pridanej hodnoty uplatňuje aj reálne preukázal existenciu podmienok, ktoré pre nárok na uplatnenie odpočtu DPH stanovil, teda, že sa zdaniteľné plnenie uskutočnilo s tým platiteľom, ktorý je uvedený na daňovom doklade. Krajský súd v rozhodnutí poukázal aj na rozsudok NS SR č. 8Sžf/11/2009, z ktorého vyplýva, že spoločnosť N., spol. s r. o. mala zapísanú v predmete podnikania činnosť veľkoobchodu a maloobchodu minerálnymi olejmi až od 15. marca 2002, pričom sporé faktúry od tejto spoločnosti sa týkali obdobia do 15. marca 2002 a námietky žalobcu vyhodnotil ako všeobecné, nekonkrétne, ktoré ťažko spochybniť ktorýkoľvek konkrétny dôvod napadnutého rozhodnutia. Súd poukázal, že nie je jeho povinnosťou vyhľadávať za žalobcu konkrétne dôvody nezákonnosti napadnutého rozhodnutia, ktoré tvoria rozsah preskúmavania zákonnosti rozhodnutia. Poukázal na osobný charakter zdaniteľných plnení pri dani z pridanej hodnoty, pri ktorom identifikácia osoby, ktorá uskutočnila zdaniteľné plnenie v prospech iného platiteľa vo faktúre, musí zodpovedať skutočnému stavu.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom navrhol rozsudok krajského súdu zmeniť a napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušiť a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie; uplatnil si nárok na náhradu trov konania. Uviedol, že pri dodaní nafty obchodoval s O. L., ml., ktorý za spoločnosť M., s. r. o. konal, preberal platby za naftu. Konanie O. L., ml. za túto spoločnosť nebolo spochybnené, avšak správca dane a krajský súd konanie spoločnosti M., s. r. o. prostredníctvom O. L., ml. považovali za sporné. V danom čase (obchodovania) nemal zrejme O.L., ml. plnomocenstvo spoločnosti M., s. r. o. na konanie. Vo vzťahu k dodávateľovi spoločnosti N., s. r. o. uviedol, že žalovaný ako aj krajský súd sa snažili preukázať neuskutočnenie zdaniteľného plnenia tým, že

poukázali na skutočnosť, že p. O. ako konateľ spoločnosti N., s. r. o. so žalobcom neobchodoval, avšak nezohľadnil skutočnosť, že zúčastnené osoby tvrdili, že za spoločnosť N., s. r. o. konal vo vzťahu k žalobcovi p. Š., ktorý uskutočnenie plnenia, resp. dodanie nafty potvrdil. Žalovaný aj krajský súd zohľadnili len skutočnosti v neprospech žalobcu, a to že konatelia dodávateľov o dodaní nemali konkrétne informácie; nezohľadnili skutočnosť, že uskutočnenie plnenia preukázali aj výpovede zúčastnených osôb. Zdôraznil, že v žalobe uviedol, že dotknuté orgány pri rozhodovaní neprihliadali na oprávnené záujmy žalobcu, ako aj to, že rozhodnutia sú nezákonné a boli dotknuté práva žalobcu na správne určenie daňovej povinnosti. Ďalej poukázal na ust. § 157 ods. 2 OSP, že odôvodnenie rozsudku je zmätočné a nepresvedčivé, nakoľko zo zákona o DPH nevyplývala pre žalobcu povinnosť pre priznanie odpočtu DPH preukázať, že osoby s ktorými obchodoval boli registrovanými obchodníkmi s minerálnymi olejmi, nakoľko táto povinnosť sa skúma vo vzťahu k spotrebnej dani a nie DPH. Uviedol, že dostatočne preukázal splnenie všetkých podmienok v zmysle ust. § 20 ods. 2 zákona o DPH, a má za to, že mu vznikol nárok na odpočet DPH.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť. Pridržiava sa svojho stanoviska k žalobe a trvá na skutočnostiach v ňom uvedených. Rozhodnutia žalovaného sú podľa jeho názoru vydané v súlade s právnymi predpismi.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2, § 246c ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) s tým, že termín verejného vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke www.nsud.sk (§ 156 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku).

Najvyšší súd Slovenskej republiky z obsahu súdneho spisu, ktorého súčasťou je aj administratívny spis žalovaného, zistil, že prvostupňový správny orgán Daňový úrad Trenčín rozhodnutím – dodatočným platobným výmerom č. 645/230/80606/08/Čapa zo dňa

19. septembra 2008 žalobcovi vyrubil daň z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie marec 2002 zo zisteného rozdielu dane v sume 9.147,41 Euro. Dôvodom bolo nepreukázanie uskutočnenia zdaniteľného plnenia – dodanie nafty od dodávateľov spoločností N., spol. s r. o. a M., s. r. o.. Po zistenom dokazovaní prvostupňový daňový orgán poukázal na rozporné výpovede konateľov a splnomocnených osôb za uvedené spoločnosti, čím sa spochybnila vierohodnosť zdaniteľného plnenia a neboli splnené podmienky na odpočet dane z pridanej hodnoty podľa § 20 ods. 1 a 2 zákona č. 289/1995 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení účinnom do 31. decembra 2002 (ďalej len zákon o DPH). Rozhodnutie bolo potvrdené rozhodnutím žalovaného č. I/226/17020-46713/2009/990565-r zo dňa 24. apríla 2009.

V daňovom konaní preukázateľne a hodnoverne preukázal správca dane a aj žalovaný, že existujú rozporné výpovede konateľov a osôb konajúcich a vystupujúcich v mene sporných dodávateľov žalobcu. Konateľ spoločnosti M., s. r. o. pán T. nebol vôbec informovaný o ekonomickej činnosti spoločnosti a boli vypočutí svedkovia O. L. ml., ktorý bol žalobcom označený za konajúcu osobu v mene dodávateľa a ktorý túto skutočnosť poprel a dodávku nafty a preberanie finančnej hotovosti realizoval ako zamestnanec a nie ako splnomocnený zástupca. Dodávateľ N., spol. s r. o. zastúpený p. Š. potvrdil dodanie nafty žalobcovi, ale nevedel uviesť, kto vystavil a podpisoval faktúry a príjmové pokladničné doklady a zároveň preberal hotovosť. Účtovníčka Š. tvrdila, že účtovníctvo sa riadne viedlo, ale nevedela vysvetliť nezrovnalosti v účtovnej evidencii.

Na splnenie podmienok na odpočet dane z pridanej hodnoty nestačí len po formálnej stránke preukázať zdaniteľné plnenie, ale aj reálne zdaniteľné plnenie uskutočniť, t. j. dodať motorovú naftu, a jeho reálne uskutočnenie aj preukázať. Žalobca tak nespĺnil podmienky na odpočet dane z pridanej hodnoty podľa § 20 ods. 1 a 2 písm. a/ zákona o DPH.

Podľa § 20 ods. 2 zákona o DPH platiteľ má nárok na odpočet dane, ak:

- a) sa zdaniteľné plnenie uskutočnilo (§ 13),
- b) daň na vstupe zaúčtoval,
- c) daň zaplatil platiteľovi, ktorý uskutočnil zdaniteľné plnenie,
- d) má daňový doklad alebo zjednodušený daňový doklad, ktoré vyhotovil platiteľ,

a doklad o zaplatení dane, pričom dokladom o zaplatení dane v prípade, že daň na vstupe je

200 000 Sk a viac, je len doklad o bezhotovostnej platbe uskutočnenej prostredníctvom banky alebo doklad o platbe na pošte poštovou poukážkou.

Uvedené zákonné podmienky musia byť splnené kumulatívne. Ak čo len jedna podmienka nie je splnená, nemôže si platiteľ uplatniť nárok na odpočet dane z pridanej hodnoty. V predmetnej právnej veci neboli preukázateľne splnené podmienky uvedené pod písmenami a), d), nakoľko žalobca nepreukázal, že sa zdaniteľné plnenie uskutočnilo spoločnosťami N.spol. s r. o. a M. s. r. o., t. j. či došlo k reálnemu dodaniu nafty od týchto žalobcom označených dodávateľov, nepreukázal túto skutočnosť príjmovým dokladom s označením množstva dodanej nafty, rôznia sa výpovede osôb konajúcich za žalobcu a jeho dodávateľov (ako je uvedené vyššie), zároveň žalobca nepreukázal, že má daňový doklad, ktorý vyhotovil označený platiteľ a doklad o zaplatení dane.

Z uvedeného vyplýva, že správca dane ako aj žalovaný postupovali správne, keď žalobcovi dodatočným platobným výmerom vyrubili daň z pridanej hodnoty vo výške 9.143,41 Euro za mesiac marec 2002. Krajský súd správne vyhodnotil skutkový stav a aplikoval naň príslušné ustanovenia zákona o DPH, postupoval preto správne, keď žalobu žalobcu smerujúcu proti rozhodnutiam žalovaného zamietol ako nedôvodnú podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

Pokiaľ ide o námietku žalobcu ohľadom nedostatočného odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa, tak v tejto veci je odvolací súd toho názoru, že prvostupňový súd v súlade s ust. § 157 ods. 1 a 2 zdôvodnil svoje rozhodnutie, je z neho zrejmé akými úvahami sa riadil a prečo rozhodol tak, že žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

Na základe uvedených skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky potvrdil rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/82/2009-62 zo dňa 01. júna 2010 ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a neúspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal a žalovanému v tomto konaní náhrada trov konania neprináleží.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 18. novembra 2010

JUDr. Ida Hanzelová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Petra Slezáková